

ringsparterne er fremkommet med i forbindelse med høringer af det foreliggende lovforslag.

2. Lovforslagets baggrund og indhold

2.1. Forordningen om internationale regnskabsstandarder (IAS-forordningen)

2.1.1. Baggrund

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der tilpasser årsregnskabsloven til – samt udnytter valgmulighederne i – den såkaldte IAS-forordning, Rådets forordning 1606/2002/EF af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

IAS-forordningen indgår som et væsentligt element i Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser. Formålet med IAS-forordningen er at forbedre det indre markedes funktion ved at stille krav om, at børsnoterede virksomheder anvender de internationale regnskabsstandarder, som er godkendt af Kommissionen, ved udarbejdelsen af deres koncernregnskab. Derved forbedres gennemsigtigheden og sammenligneligheden af regnskaberne, og på sigt er det målet at tilvejebringe et sæt af internationalt accepterede regnskabsstandarder af høj kvalitet, som er egentlige globale standarder.

De internationale regnskabsstandarder udgives af the International Accounting Standards Board (IASB), der er en uafhængig, privat organisation. De eksisterende standarder benævnes International Accounting Standards (IAS), mens nye standarder udstedt af IASB benævnes International Financial Reporting Standards (IFRS).

De IAS/IFRS, der skal anvendes i henhold til IAS-forordningen, skal godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen – den såkaldte komitologi-procedure – jf. forordningens artikel 6.

I henhold til IAS-forordningen er der etableret en godkendelsesmekanisme for de enkelte regnskabsstandarder med et teknisk og et politisk niveau. Regnskabsstandarderne skal accepteres af såvel medlemslandene som af Kommissionen for at blive godkendt.

De af Kommissionen godkendte regnskabsstandarder offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende som en forordning, der er vedtaget af Kommissionen. Regnskabsstandarderne får herefter umiddelbart virkning ved udarbejdelsen af de regnskaber, som er omfattet af forordningen.

IAS-forordningen foreskriver som nævnt ovenfor, at alle virksomheder, som har hjemsted i et EU-eller

EØS-land samt kapitalandele eller gæld (f.eks. obligationer) noteret på en fondsbørs inden for EU eller EØS-området, ved udarbejdelsen af deres koncernregnskab fra den 1. januar 2005 skal anvende de internationale regnskabsstandarder, IAS/IFRS, som er godkendt af Kommissionen. Dette følger af IAS-forordningens artikel 4, som gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Efter Kommissionens fortolkning er begrebet »selskab« i artikel 4 ikke begrænset til børsnoterede aktieselskaber, men omfatter også andre former for virksomheder som andelselskaber og erhvervsdrivende foreninger, hvis kapitalandele og gældsinstrumenter er noteret på en børs eller et andet reguleret marked – i Danmark en fondsbørs eller en autoriseret markedsplads. Som en konsekvens heraf foreslås det, at anvendelsesområdet for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 7, stk. 1, nr. 4, udvides således, at også sådanne virksomheder bliver omfattet af regnskabsklasse D.

IAS-forordningen indeholder derudover i artikel 5 en række valgmuligheder, som medlemsstaterne kan gennemføre i deres nationale lovgivninger. I henhold til artikel 5 kan medlemsstaterne således tillade eller kræve, at de børsnoterede virksomheder også anvender IAS/IFRS i deres årsregnskab. Endvidere kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at andre virksomheder end børsnoterede virksomheder anvender disse standarder i deres koncern- og/eller årsregnskab.

De virksomheder, som medlemslandene måtte pålægge eller tillade at følge IAS/IFRS, skal følge alle de godkendte standarder og alle kravene heri. Det er således ikke muligt efter IAS-forordningen at foreskrive en pligt til - eller mulighed for - delvist at følge standarderne.

Endvidere følger det af IAS-forordningen, at virksomheder, som udarbejder regnskab efter IAS/IFRS, ikke kan pålægges yderligere nationale krav til regnskabet på de områder, som er dækket af standarderne. Standarderne dækker altid indregning og måling, hvorfor der ikke kan stilles nationale krav på disse områder. Det samme er tilfældet for langt de fleste oplysningskrav.

Dog er der visse områder, som typisk ikke anses for dækket af IAS-forordningen. Denne er ikke til hinder for, at medlemslandene opretholder eller fastsætter nationale krav på sådanne områder. IAS/IFRS dækker således ikke krav til ledelsesberetningen, revision, godkendelse og indsendelse af regnskaber m.v. til offentliggørelse. Medlemslandenes nationale regler vil derfor fortsat finde anvendelse på disse områder. De oplysningskrav, som medlemslandene kan stille, er først og fremmest oplysninger om virksomhedsledel-